

Lukáš 2:52 *A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí.*

DA – Touha věků 68.2 Ježíš před zraky svého Otce **Lukáš 2,52** *“prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí.”* Jeho mysl byla bystrá a hloubavá. Na svůj věk byl Ježíš mimořádně přemýšlivý a rozumný. Jeho charakter byl přitom obdivuhodně vyvážený. Jeho tělesné i duševní schopnosti se rozvíjely postupně, v souladu se zákonitostmi odpovídajícími dětskému věku. (srv. TV 40.2)

DA – Touha věků 68.3 Jako dítě Ježíš projevoval neobyčejně milou povahu. Byl vždy ochotný přiložit ruku k službě a pomoci druhým. Projevoval se bezmeznou trpělivostí a věrností, která by nikdy neobětovala bezúhonnost. V zásadách byl pevný jako skála a Jeho život přitom projevoval nesobeckost, laskavost a ohleduplnost. (srv. TV 40.3)

DA – Touha věků 69.1 Marie sledovala s hlubokým zájmem rozvoj Ježíšových schopností a to, jak se v Jeho charakteru objevuje otisk dokonalosti. S potěšením podporovala jeho bystrost a vnímavost. Duch svatý jí dával moudrost, jak při výchově tohoto dítěte, jehož Otcem mohl být jedině Bůh, spolupracovat s nebesy. (srv. TV 40.4)

DA – Touha věků 69.2 Věrní Izraelci již od nejstarších dob věnovali velkou péči výchově a vzdělávání mladých lidí. Bůh jim přikázal, aby děti od nejútlejšího věku učili o Jeho dobrotě a velikosti a ukazovali jim, jak se tyto Jeho vlastnosti projevovaly v dějinách Izraele, a především v Jeho zákoně. Písně, modlitby i čtení Písma měli přizpůsobit rozvíjející se myslí dětí. Rodiče měli vést děti k tomu, aby Boží zákon chápaly jako vyjádření Božího charakteru. Měli jim vysvětlit, že pokud přijmou zásady Božího zákona do svého srdce, jejich mysl i nitro se bude utvářet k Božímu obrazu. Většinu naučení přijímaly děti z ústního podání, učily se však také číst hebrejské spisy a díky tomu mohli později studovat pergamenové svitky Starého zákona. (srv. TV 40.5)

Deuteronomium 6:6-7 *⁶Ať jsou [měj] tato slova, která ti dnes přikazuji, ve tvém srdci [na mysli]. ⁷Opakuj [vštěpuj] je svým synům, mluv o nich, když pobýváš [sediš] ve svém domě, i když chodíš po cestě, když ležíš, i když vstáváš.*

DA – Touha věků 70.1 Ježíš nezískal vzdělání v židovských školách. Jeho prvním lidským učitelem byla Jeho matka. Z jejích úst a z prorockých spisů se učil znát nebeské věci. Na jejím klíně se nyní dozvídal to, co kdysi sám skrze Mojžíše předal Izraeli. Ani v době dospívání nevyhledal rabínské školy. Nepotřeboval získat vzdělání z takového zdroje, neboť Jeho učitelem byl Bůh. (srv. TV 41.1)

DA – Touha věků 70.2 Otázka vznesená v průběhu Spasitelova působení na zemi: **Jan 7,15** *“Jak to, že se tento člověk vyzná v Písmech, když se tomu neučil?”* neznamená, že by Ježíš neuměl číst, ale jen to, že neměl rabínské vzdělání. Učil se stejně, jako se můžeme učit i my. Jeho důkladná znalost Písma ukazuje, jak pečlivě se už v dětství věnoval studiu Božího slova. Otevírala se mu celá knihovna Božího díla stvoření. Ten, který všechno stvořil, nyní zkoumal vše, co Jeho vlastní ruka vepsala na zemi, na nebe i do moře. Oproštěn od nesvatých způsobů tohoto světa shromažďoval vědecké poznatky zkoumáním přírody. Věnoval se studiu života rostlin, živočichů i lidí. Od útlého věku sledoval jediný cíl — aby Jeho život byl požehnáním pro druhé. Inspiraci nacházel v přírodě. Když pozoroval život rostlin a živočichů, napadaly ho různé nové myšlenky a přirovnání. Vše, co viděl, se neustále snažil použít k objasnění a přiblížení Božího slova. Podobenství, jejichž prostřednictvím v čase své veřejné služby lidem tak rád představoval pravdu, svědčí o tom, jak silně se nechával ovlivnit přírodou a jak dokázal čerpat duchovní naučení z prostředí svého každodenního života. (srv. TV 41.2)

DA – Touha věků 70.3 Tím, že se snažil pochopit smysl všeho, s čím se setkal, se učil chápat význam Božího slova i Božího díla. Na zemi ho neustále provázely nebeské bytosti. Rád přemýšlel i hovořil o

svatých věcech. Od chvíle, kdy jako dítě začal vnímat svět kolem sebe, neustále duchovně rostl v milosti a poznání pravdy. (srv. TV 41.3)

FE – Základy křesťanské výchovy 402.2 V dospívání pokračovalo dílo započaté v dětství a Kristus stále více rostl v moudrosti a v přízni u Boha i u lidí.

Jakub 3:17 Moudrost shůry je především čistá, potom pokojná, mírná [vlídná – B21], poddajná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nepochybující, bez přetvářky.

DA – Touha věků 70.4 Stejně jako Ježíš může získávat poznání každé dítě. Budeme-li chtít poznat nebeského Otce skrze Jeho slovo, přiblíží se k nám andělé. Naše mysl bude posílena a náš charakter povznesen a zušlechtěn. Budeme se stále více podobat svému Spasiteli. Pochopíme-li krásu a velikost přírody, více k Bohu přilneme. Poznání Nekonečného Boha v Jeho díle naše nitro ohromí a zároveň povzbudí. Společenství s Bohem skrze modlitbu podpoří rozvoj našich duševních i morálních schopností a hloubáním o duchovních záležitostech posílíme svůj duchovní život. (srv. TV 41.4)

Ed – Výchova 231.1 Schopnost rozlišovat mezi dobrem a zlem můžeme získat pouze skrze osobní závislost na Bohu. Každý se od Něj musí učit z Jeho slova sám za sebe. Bůh nám dal rozum a přeje si, abychom jej používali a rozvíjeli. Vyzývá nás: **Izajáš 1,18 (parafráze)** “**Jen pojdte a projednejme to spolu.**” Když se na Něj spolehne, můžeme získat moudrost k tomu, abychom uměli **Izajáš 7,15** “**zavrhnout zlé a zvolit dobré.**” (srv. Vy 136.7-8)

Jakub 1:5 Nedostávají se někomu z vás moudrosti, ať ji žádá od Boha, který dává všem štědře a nevyčítá, a bude mu dána.